C/2026/4085

24.7.2026

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

af 2. juni 2026

om nødvendigheden og forholdsmæssigheden af den grænsekontrol, som Nederlandene har genindført ved sine indre land- og luftgrænser i overensstemmelse med artikel 27a, stk. 3, i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeks)

(Kun den nederlandske tekst er autentisk)

(C/2026/4085)

1) I artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes det, at Unionen giver borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl, indvandring og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.

2) I medfør af artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (kodifikation) ([1]) kan en medlemsstat, når der foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, undtagelsesvis og midlertidigt genindføre grænsekontrol ved alle eller bestemte dele af sine indre grænser. Dette bør kun ske som en sidste udvej, og omfanget og varigheden af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol bør ikke overstige det, som er strengt nødvendigt for at imødegå den fastlagte alvorlige trussel.

3) I Schengengrænsekodeksens artikel 25a, stk. 4, præciseres det, at hvis en medlemsstat påtænker at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser for at imødegå en forudsigelig alvorlig trussel, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om den planlagte genindførelse af en sådan kontrol senest fire uger før den planlagte genindførelse af grænsekontrol eller hurtigst muligt, hvis de omstændigheder, der giver anledning til behovet for at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, først bliver kendt for medlemsstaten mindre end fire uger før den planlagte genindførelse.

4) I henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 27a, stk. 3, skal Kommissionen efter modtagelse af underretninger foretaget i forbindelse med en forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser i medfør af artikel 25a, stk. 4, som fører til fortsættelsen af grænsekontrol ved de indre grænser i samlet 12 måneder, på samme grundlag afgive en udtalelse om, hvorvidt en sådan grænsekontrol er nødvendig og forholdsmæssig.

5) Rammen for genindførelse og forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser blev væsentligt revideret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1717 ([2]), som trådte i kraft den 10. juli 2024. Starttidspunktet for alle de perioder, der er omhandlet i afsnit III, kapitel II, i Schengengrænsekodeksen, er derfor beregnet fra denne dato.

6) Ved skrivelse af 11. november 2024 meddelte de nederlandske myndigheder genindførelsen af grænsekontrol på grundlag af artikel 25a i Schengengrænsekodeksen ved de indre land- og luftgrænser for en periode på seks måneder, fra den 9. december 2024 til den 8. juni 2025.

7) Ved skrivelse af 25. april 2025 meddelte de nederlandske myndigheder forlængelsen af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser for en yderligere periode på seks måneder, fra den 9. juni 2025 til den 8. december 2025.

([1]) EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1717 af 13. juni 2024 om ændring af forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (EUT L, 2024/1717, 20.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1717/oj).

8) Ved skrivelse af 10. november 2025 meddelte de nederlandske myndigheder endnu en forlængelse af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser for en yderligere periode på seks måneder, fra den 9. december 2025 til den 8. juni 2026. Ved skrivelse af 8. maj 2026 meddelte de nederlandske myndigheder en tredje forlængelse af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser for en yderligere periode på tre måneder og 22 dage, fra den 9. juni 2026 til den 30. september 2026.

9) Den 16. januar 2026 forelagde Nederlandene i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i Schengengrænsekodeksen en rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser for perioden fra den 9. december 2024 til den 8. december 2025.

10) Nederlandene indgik i Kommissionens strukturerede dialog om genindførelse af kontrol ved de indre grænser. Efter modtagelsen af Nederlandenes underretninger om en forlængelse er denne strukturerede dialog blevet videreført som led i en høringsproces, der er fastsat i artikel 27a, stk. 4, i Schengengrænsekodeksen.

11) Den nuværende situation ved de indre grænser blev beskrevet i Schengenstatusrapporten af 23. april 2025 ([3]) og drøftes regelmæssigt i Schengenrådet.

12) Efter modtagelsen af underretninger foretaget i forbindelse med en forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 25a, stk. 4, som fører til fortsættelsen af grænsekontrol ved de indre grænser i samlet 12 måneder, skal Kommissionen afgive en udtalelse om, hvorvidt en sådan grænsekontrol er nødvendig og forholdsmæssig, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 27a, stk. 3. Denne forpligtelse opstod som følge af modtagelsen af underretningen om en forlængelse af grænsekontrollen ved alle indre landgrænser den 25. april 2025.

13) Efter at have vurderet alle ovennævnte underretninger og rapporten og suppleret denne vurdering med de oplysninger, som Nederlandene har fremlagt inden for rammerne af høringsprocessen, samt andre offentligt tilgængelige officielle dokumenter, vedtager Kommissionen følgende udtalelse.

VURDERING AF UNDERRETNINGERNE OG RAPPORTEN

I. FORMELLE KRAV

14) I forbindelse med underretningerne fastsættes der i Schengengrænsekodeksen flere formelle forpligtelser for medlemsstaterne.

15) Alle underretninger om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser samt om forlængelser heraf blev meddelt i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i artikel 25a, stk. 4, i Schengengrænsekodeksen, dvs. senest fire uger inden ikrafttrædelsen af forlængelsen af grænsekontrol ved de indre grænser.

16) Underretningerne om genindførelse og forlængelser af grænsekontrol ved de indre grænser blev foretaget ved anvendelse af den standardformular, der er fastsat til dette formål ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/315 ([4]).

17) Nederlandene har i sin underretning ikke angivet navnene på de godkendte grænseovergangssteder, som krævet i artikel 27, stk. 1, litra c), i Schengengrænsekodeksen.

([3]) COM(2025) 185 final.

([4]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/315 af 14. februar 2025 om en standardformular til underretning om midlertidig genindførelse eller forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser (EUT L, 2025/315, 17.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/315/oj).

18) Artikel 27, stk. 2, i Schengengrænsekodeksen kræver, at medlemsstaterne, hvis grænsekontrol har været opretholdt i seks måneder, i enhver efterfølgende underretning fremlægger en risikovurdering, der redegør for den alvorlige trussels omfang og forventede udvikling. Kommissionen bemærker, at risikovurderingen af den alvorlige trussel på tidspunktet for underretningen om en forlængelse ikke blev ajourført i underretningerne om forlængelserne. Den understreger vigtigheden af at foretage en sådan risikovurdering under hensyntagen til udviklingstendenserne for den alvorlige trussel i den foregående periode, hvor grænsekontrol ved de indre grænser var genindført, og ved anvendelse af risikoanalyser udarbejdet på nationalt plan og af de relevante EU-agenturer.

19) Rapporten om genindførelse og forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 33, stk. 2, i Schengengrænsekodeksen, som Nederlandene skulle have forelagt den 8. december 2025 (ved udløbet af 12 måneder), blev forelagt den 26. januar 2026.

20) Rapporten om genindførelse og forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser følger det ensartede format, der er fastsat ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/308 ([5]).

II. NØDVENDIGHED OG FORHOLDSMÆSSIGHED

De nederlandske myndigheders holdning

21) I alle deres underretninger anfører de nederlandske myndigheder, at der foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed som følge af et vedvarende stort og kumulativt pres på det nationale asyl- og migrationssystem på grund af tilstrømningen af irregulære migranter og ansøgere om international beskyttelse samt ukrainske statsborgere, der er berettiget til midlertidig beskyttelse.

22) Genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser har til formål at begrænse antallet af irregulære migranter og asylansøgere for at mindske presset på de nederlandske offentlige tjenester, navnlig asylmodtagelseskapaciteten og det offentlige boligvæsen samt sundhedspleje, uddannelse og integrationsprogrammer.

23) De nederlandske myndigheder peger på:

— det lave antal Dublinoverførsler og umuligheden af at gennemføre tilbagesendelser til de ansvarlige medlemsstater efter Dublinforordningen

— de fortsatte udfordringer som følge af menneskesmugling og instrumentalisering

— risikoen for sundhed og sikkerhed for både asylansøgere og personale, der arbejder på modtagelsescentre, som følge af overbelægning

— det stigende antal nederlandske kommuner, der angiver, at de ikke kan modtage flere ansøgere eller personer, der nyder international beskyttelse

— risikoen for den offentlige orden og sikkerheden som følge af uroligheder og strafbare handlinger begået af asylansøgere, ofte fra lande med en lav anerkendelsesprocent

— den negative indvirkning på den offentlige opbakning til modtagelsen af ansøgere om international beskyttelse.

24) De nederlandske myndigheder anfører, at genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser giver den nederlandske grænsemyndighed større fleksibilitet ved udførelsen af grænsekontrol, idet den gør det muligt at foretage flere kontroller i længere tid på samme sted end efter den nationale lovgivning, der regulerer de hidtidige kontroller i grænseområder med henblik på retshåndhævelse (mobil sikkerhedskontrol), som udføres af den kongelige nederlandske marechaussee.

([5]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/308 af 14. februar 2025 om et ensartet format for rapporten om genindførelse eller forlængelse af grænsekontrol ved de indre grænser i overensstemmelse med artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (EUT L, 2025/308, 17.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/308/oj.

25) De nederlandske myndigheder anfører, at grænsekontrol ved de indre grænser har et bredere formål end de hidtidige kontroller i grænseområder med henblik på retshåndhævelse, idet den bidrager til at opdage og forebygge ulovlig migration og til at opdage grænseoverskridende kriminalitet, herunder menneskesmugling.

26) I de første 12 måneder efter genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser nægtede den nederlandske grænsemyndighed ca. 533 tredjelandsstatsborgere indrejse og pågreb 265 personer i forbindelse med kriminalitet, såsom menneskesmugling (39 personer), menneskehandel (én person), narkotikarelateret kriminalitet, dokumentfalsk og overtrædelser af færdselsloven.

27) For så vidt angår luftgrænserne, er kontrollen begrænset til bestemte flyvninger, som ifølge risikoanalyser eller efterretninger er forbundet med en risiko for ulovlig migration eller grænseoverskridende kriminalitet.

28) Ved de indre landgrænser er kontrollen begrænset til et minimum og udføres på en ikkesystematisk og risikobaseret måde i form af målrettet stikprøvekontrol.

Kommissionens bemærkninger

29) De nederlandske myndigheder har fremlagt oplysninger om de forskellige aspekter af de konstaterede alvorlige trusler mod den offentlige orden og den indre sikkerhed samt argumenter til støtte for nødvendigheden og forholdsmæssigheden af den genindførte grænsekontrol. De har også delt de oplysninger med Kommissionen, som blev fremsendt til det nederlandske parlament om resultaterne af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser.

30) Kommissionen konstaterer, at Nederlandene står over for en kompleks national migrationssituation, hvilket fremgår af data om det samlede antal asylansøgninger, herunder ansøgninger indgivet efter ulovlig indrejse af personer, der tidligere er registreret som asylansøgere eller som personer, der nyder international beskyttelse i en anden medlemsstat, samt ansøgninger som følge af indrejsetilladelser udstedt med henblik på familiesammenføring. Nederlandenes kapacitet til at sikre passende modtagelsesforhold for ansøgere om international beskyttelse er også blevet påvirket af behovet for at støtte personer, der nyder midlertidig beskyttelse, som følge af Ruslands angrebskrig mod Ukraine.

31) Kommissionen bemærker, at ulovlige bevægelser af tredjelandsstatsborgere kan begrunde en genindførelse af kontrol ved de indre grænser, hvis disse ulovlige bevægelser udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed. I den forbindelse henviser artikel 25, stk. 1, litra c), i Schengengrænsekodeksen specifikt til den situation, hvor pludselige større ulovlige bevægelser af tredjelandsstatsborgere mellem medlemsstaterne lægger et betydeligt pres på de samlede ressourcer og kapaciteter hos velforberedte kompetente myndigheder og sandsynligvis vil bringe den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser i fare.

32) Kommissionen understreger, at genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser ikke ændrer Nederlandenes forpligtelser i henhold til de gældende EU-retlige regler på asyl- og tilbagesendelsesområdet. Genindførelsen af kontrol ved de indre grænser kan bidrage til at opdage ulovlige grænsepassager ind på en medlemsstats område, lette hurtige tilbagetagelser ved den indre grænse og sikre, at ulovlige bevægelser af ansøgere om international beskyttelse hurtigt opdages, hvilket muliggør en korrekt anvendelse af Dublinforordningens regler ([6]) om ansvarsfordelingen ved behandlingen af en asylansøgning. Underretningerne indeholder dog kun begrænsede oplysninger om antallet af pågribelser og tilbagetagelser ved de forskellige dele af den indre grænse, der ville kunne begrunde genindførelsen og forlængelserne af grænsekontrol ved de indre grænser.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

33) Kommissionen konstaterer, at nyere data viser, at migrationssituationen både på europæisk plan og på nationalt plan i Unionen er blevet væsentligt forbedret. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har konstateret et kraftigt fald i antallet af ulovlige grænsepassager i 2024. I 2025 faldt antallet af ulovlige grænsepassager ved EU's ydre grænser med en fjerdedel i forhold til 2024 (180 429 i 2025 mod 240 199 i 2024). Ifølge offentligt tilgængelige data fra den nederlandske regering faldt antallet af førstegangsasylansøgninger med 16 % i 2024, og der var et yderligere støt fald i 2025, som forventes at fortsætte i 2026. Dette fald er en del af en bredere tendens som skyldes en øget fælles indsats for at beskytte EU's ydre grænser og kan ikke alene tilskrives Nederlandenes genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser.

34) Kommissionen bemærker, at både Algemene Rekenkamer og Adviesraad Migratie samt Raad voor Openbaar Bestuur har konkluderet, at den nederlandske modtagelseskrise er resultatet af manglende tilstrækkelig finansiering og manglende opretholdelse af en strukturel modtagelseskapacitet ([7]).

35) Kommissionen bemærker, at Algemene Rekenkamer har konkluderet, at den nuværende genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser ikke reducerer antallet af asylansøgninger og kun har ringe indvirkning på presset på det nationale asylsystem. Selv om antallet af nægtelser af indrejse er steget sammenlignet med de tidligere kontroller i grænseområder med henblik på retshåndhævelse, standses mindre end 1 % af asylansøgerne ved grænsen, og antallet af anholdelser eller udvisninger er ikke steget væsentligt og er i nogle tilfælde faldet ([8]).

36) Kommissionen bemærker, at underretningerne og rapporten ikke angiver specifikke grunde til valget af det geografiske og tidsmæssige anvendelsesområde af afgørelsen om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser. Der gives ingen forklaring på, hvorfor en varighed på seks måneder frem for en kortere periode synes mest hensigtsmæssig. Der sondres ikke mellem migrationspresset ved den nederlandsk-belgiske grænse og den nederlandsk-tyske grænse.

37) Kommissionen bemærker, at grænsekontrollen udføres i form af risikobaseret stikprøvekontrol for at begrænse virkningerne for grænseoverskridende rejser.

III. ALTERNATIVE FORANSTALTNINGER

De nederlandske myndigheders holdning

38) De nederlandske myndigheder fremhæver flere alternative foranstaltninger, som de anvender i forbindelse med genindførelsen af grænsekontrol ved de indre land- og luftgrænser.

39) Hvad angår samarbejdet med Tyskland, henviser de nederlandske myndigheder til den nederlandsk-tyske traktat om grænseoverskridende politisamarbejde (Enschede-traktaten), der trådte i kraft den 1. september 2006, samt til det tætte samarbejde mellem det tyske politi og det nederlandske politi og den nederlandske grænsemyndighed i grænseområder inden for rammerne af et fælles grænsekoordinationscenter og fem grænseoverskridende polititeams.

40) Hvad angår samarbejdet med Belgien, henviser de nederlandske myndigheder til den ajourførte Beneluxtraktat om politisamarbejde, som trådte i kraft den 1. oktober 2023, og som giver mulighed for bedre udveksling af oplysninger og for at fremme fælles politi- og retshåndhævelsesaktiviteter i grænseområder.

41) De nederlandske myndigheder anfører, at de er i kontakt med både deres tyske og belgiske modparter med henblik på at forbedre det grænseoverskridende samarbejde ved de indre grænser, herunder om tilbagetagelse. Nederlandene og Belgien er blevet enige om en samarbejdsprotokol med henblik på at forbedre tilbagetagelsen af irregulære migranter, der pågribes ved de indre grænser.

42) Den nederlandske grænsemyndighed anvender forskellige teknologiske løsninger, navnlig automatisk nummerpladegenkendelse (ANPR).

([7]) Algemene Rekenkamer, Focus op opvangcapaciteit voor asielzoekers, rapport, 18. januar 2023; Adviesraad Migratie en Raad voor Openbaar Bestuur, Asielopvang uit de crisis, rapport 17. juni 2022.

([8]) Algemene Rekenkamer, Focus op grenscontroles, rapport 3. juni 2025.

43) De nederlandske myndigheder anfører, at national ret begrænser anvendelsen af kontroller i grænseområder med henblik på retshåndhævelse, og at de derfor arbejder på at ændre den nationale lovgivning, der regulerer mobil sikkerhedskontrol, med henblik på at forbedre og øge effektiviteten af sådanne kontroller, herunder ved at ændre begrænsningerne med hensyn til antallet og varigheden af sådanne kontroller.

44) Revisionen af den retlige ramme for mobil sikkerhedskontrol udgør også et skridt hen imod operationaliseringen af artikel 23a i Schengengrænsekodeksen, som vil gøre det muligt hurtigt at tilbagesende irregulære migranter, der pågribes ved landegrænsen.

Kommissionens bemærkninger

45) Forud for genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser har Nederlandene altid anvendt politikontrol i grænseområder, også på højden af migrations- og asylkrisen i 2015 og under covid-19-pandemien.

46) Algemene Rekenkamer har konkluderet, at genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, selv om den er mere effektiv til at bekæmpe ulovlig migration, ikke har været mere effektiv til at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet end den tidligere ordning med mobil sikkerhedskontrol ([9]).

47) De nederlandske myndigheder er i færd med at ændre den nationale lovgivning, der regulerer mobil sikkerhedskontrol, med henblik på at forbedre og øge effektiviteten af kontroller i grænseområder med henblik på retshåndhævelse, herunder ved at ændre begrænsningerne med hensyn til antallet og varigheden af sådanne kontroller.

48) Kommissionen noterer sig, at der findes tilbagetagelsesaftaler mellem Nederlandene og nabomedlemsstaterne. Den bemærker, at Nederlandene handler i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-retten og i tråd med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis om anvendelsen af Schengengrænsekodeksen og tilbagesendelsesdirektivet ([10]) ved de indre grænser, hvor der genindføres kontrol.

49) Kommissionen finder, at de nederlandske myndigheder ikke har fremlagt tilstrækkelige oplysninger til at forklare, hvorfor anvendelsen af kontroller i grænseområder med henblik på retshåndhævelse ikke kan udgøre et alternativ til genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, navnlig i lyset af de tidligere erfaringer med mobil sikkerhedskontrol.

IV. AFBØDENDE FORANSTALTNINGER

De nederlandske myndigheders holdning

50) De nederlandske myndigheder anfører, at de har truffet foranstaltninger for at sikre, at indvirkningen af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser holdes på et minimum.

51) Grænsemyndigheden søger i videst muligt omfang at undgå at forstyrre trafikken ved at udføre kontrollen i form af risikobaserede stikprøvekontroller.

52) De nederlandske myndigheder er fortsat i tæt kontakt med lokale myndigheder på begge sider af grænsen. De har overvåget trafikstrømme og grænseregioner siden ikrafttrædelsen af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser gennem kontakter med lokale myndigheder, andre ministerier og nabolande. De har ikke rapporteret nogen væsentlig negativ indvirkning.

([9]) Algemene Rekenkamer, Focus op grenscontroles, rapport af 3. juni 2025.
([10]) Domstolens dom af 21. september 2023, Association Avocats pour la défense des droits des étrangers (ADDE) m.fl. mod Ministre de l'Intérieur, sag C-143/22, ECLI:EU:C:2023:689.

53) Nogle grænseregioner har anført, at genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser kan udgøre en psykologisk barriere, som kan påvirke initiativer til grænseoverskridende samarbejde samt det grænseoverskridende arbejdsmarked og den internationale samhørighed negativt.

Kommissionens bemærkninger

54) De underretninger, som de nederlandske myndigheder har foretaget, viser, at de er fast besluttet på at sikre, at indvirkningen af kontrollen ved de indre grænser forbliver begrænset som påkrævet i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 26, stk. 3.

55) Grænsekontrollen udføres målrettet og risikobaseret for at begrænse indvirkningen på grænseoverskridende rejser.

56) Den rapporterede indvirkning af Nederlandenes genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser har været begrænset, hvilket har dæmpet de betænkeligheder, som de lokale myndigheder gav udtryk for på tidspunktet for genindførelsen. Samtidig er der rapporteret om betydelig trafikbelastning ved den nederlandsk-tyske grænse, som dog kan tilskrives Tysklands gradvise intensivering af grænsekontrollen ved de indre grænser.

57) Nederlandene har underrettet sine grænseregioner i overensstemmelse med artikel 42b i Schengengrænsekodeksen.

58) I modsætning til rapporten angiver de nederlandske underretninger ikke de respektive grænseregioner, der berøres af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, og heller ikke de foranstaltninger, der er truffet i samarbejde med de tyske myndigheder for at afhjælpe forstyrrelser i trafikstrømmene ved den tysk-nederlandske grænse. Der foreligger ingen oplysninger om skræddersyede foranstaltninger pr. grænseregion eller kategori af personer, der af tvingende grunde er nødt til at rejse, med henblik på at sikre, at de grænseoverskridende rejser kan forløbe gnidningsløst.

V. HENSTILLINGER

59) Et velfungerende Schengenområde bygger på en fuldstændig og effektiv gennemførelse af regelsættet på migrations- og asylområdet. Anvendelsen af pagten om migration og asyl fra den 23. juni 2026 vil være en vigtig drivkraft for at imødegå bekymringerne vedrørende ulovlige bevægelser af tredjelandsstatsborgere eller de migrations- og sikkerhedsmæssige betænkeligheder i forbindelse med ulovlig migration – betænkeligheder, som Nederlandene har anført som begrundelse for genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser.

60) Kommissionen påpeger, at der i både screeningen ved de ydre grænser og inden for området indgår en sikkerhedskontrol af alle relevante databaser i henhold til screeningforordningen ([11]), som udgør en del af pagten om migration og asyl.

61) De nederlandske myndigheder bør gøre fuld brug af de tilgængelige alternative foranstaltninger, der er fastlagt i Kommissionens henstilling (EU) 2024/268 ([12]), og af de muligheder, der findes i Schengengrænsekodeksen. Disse foranstaltninger bør styrke og supplere eksisterende foranstaltninger. De udgør et mere effektivt og virkningsfuldt middel til at sikre et højt sikkerhedsniveau og migrationskontrol, uden at det er nødvendigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser.

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj).

([12]) Kommissionens henstilling (EU) 2024/268 af 23. november 2023 om samarbejde mellem medlemsstaterne for så vidt angår alvorlige trusler mod den interne sikkerhed og den offentlige orden på området kontrol ved de indre grænser (EUT L, 2024/268, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2024/268/oj).

62) Kommissionen gør gældende, at den måde, hvorpå ind- og udrejsekontrollen finder sted, nemlig i form af risikobaseret stikprøvekontrol, også vil være mulig i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 23, uden at der er behov for at gøre brug af en officiel genindførelse af kontrol ved de indre grænser eller gå på kompromis med sikkerheden, forudsat at denne kontrol ikke har tilsvarende virkning som ind- og udrejsekontrol, hvilket kræver, at dens hyppighed, intensitet og varighed forbliver begrænset ([13]).

63) Kommissionen minder om, at hvis Nederlandene vender tilbage til den tidligere praksis med kontrol i grænseområder med henblik på retshåndhævelse, vil artikel 25 i Schengengrænsekodeksen altid give de nederlandske myndigheder mulighed for straks at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, hvis det er nødvendigt for at imødegå en alvorlig trussel mod den offentlige orden og den nationale sikkerhed, som opstår uventet som følge af uforudsigelige begivenheder.

64) Kommissionen opfordrer Nederlandene til yderligere at udvikle samarbejdet og informationsudvekslingen med nabolandene ved at forbedre de operationelle ordninger i henhold til de eksisterende bilaterale tilbagetagelsesaftaler eller tilbagetagelsesordninger og/eller ved at indgå praktiske ordninger for anvendelsen af overførselsproceduren efter artikel 23a i Schengengrænsekodeksen samt ved at styrke samarbejdet inden for rammerne af de bilaterale politisamarbejdsaftaler.

65) Nederlandene bør afhjælpe alle retlige eller operationelle hindringer, der står i vejen for at forbedre effektiviteten af og udvide anvendelsesområdet for alternative foranstaltninger, såsom begrænsninger i national ret, som krævet i artikel 23 i Schengengrænsekodeksen.

66) Endelig bør Nederlandene på grundlag af omfanget og arten af de alternative foranstaltninger, som de nederlandske myndigheder har iværksat, arbejde hen imod en udfasning af grænsekontrollen ved de indre land- og luftgrænser. Kommissionen vil fortsat holde tæt kontakt med alle de berørte medlemsstater for at nå dette mål.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 2026.

På Kommissionens vegne
Magnus BRUNNER
Medlem af Kommissionen

([13]) Domstolens dom af 21. juni 2017, straffesag mod A, sag C-9/16 (EUT C 277 af 21.8.2017, s. 10).